

[Maisted]

1,1 mia kr. Det er udtryk for, at der har været stigende indkomster.

Det, jeg stadig væk vil slå et slag for, er, om vi kunne få regeringen med på den tanke, at man nedsætter skatten på arbejdskraft, altså indkomstskatten, ganske enkelt ud fra den betragtning, at så vil løntrykket falde. Det vil betyde faldende omkostninger for virksomhederne, og så giver man dem en økonomisk impuls, og så ser det ud til, at man får et overskud på andre poster ad den vej. Jeg mener bestemt, at det ville være et fornuftigt økonomisk tiltag, som regeringen skulle overveje.

Finansministeren (Christophersen):

Den sidste tanke er en skøn tanke, som jeg rent personlig har meget stor sympati for, men det forudsætter selvfølgelig, at vi har de midler til rådighed. Jeg er for tiden lidt mere optaget af at få underskuddet ned end at få skatten ned, men det kan vi da forhåbentlig i de kommende år få lejlighed til regelmæssigt at arbejde med.

Hr. Kaj Poulsen undrer sig over, hvordan indtjeningen kan være steget, når der er sket et reallønsfald. For det første er reallønsfaldet ikke særlig stort. For det andet, hr. Kaj Poulsen, er det, fordi det gik bedre i 1983, end man forudså at det ville gå, dengang der stadig var en socialdemokratisk regering. Det er helt naturligt, jeg nævner det bare her. Det betød altså, at indtjeningsmulighederne blev noget bedre, end hvis hr. Kaj Poulsens partifæller havde haft mulighed for at fortsætte. Det er også noget af det, tillægsbevillingsforslaget fortæller om. Det gik bedre, efter at regeringsskiftet havde fundet sted. Det betyder ikke, at der ikke er problemer, det er der i allerhøjeste grad, men de er altså blevet lidt mindre.

Så kan jeg oplyse, at de meromkostninger, erhvervslivet har fået pålagt f.eks. i form af højere bidrag til arbejdsløsheds-kasserne, indgår i beregningerne af skattetrykket. De indgår udtrykkelig i beregningerne af skattetryk- ket. Om det er en skat, kan vi strides om, men det ændrer altså ikke ved, at det indgår i de beregninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af reguleringsbestemmelser).
(Fremsat 7/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Dette forslag til lov om ændring af taksterne for udbetaling af arbejdsløshedsforsikring er et forslag, som af en eller anden grund er kommet frem efter valgkampen, måske på baggrund af, at der har været ført nogle forhandlinger om regulering.

I indledningen til bemærkningerne skriver arbejdsministeren:

»Regeringen ønsker at støtte de medlemmer af arbejdsløshedsforsikringen, som økonomisk er dårligst stillet.«

Så tænker man: åh, hvor har vi en god minister! Hvor er hun god! Hvis man omsætter den gode vilje, ministeren har givet udtryk for både i bemærkningerne til forslaget og i fremsættelsestalen, ja, hvad er så godgørenheden for de her mennesker, der er dårligst stillet? Fra 5 kr. til 6 kr. 60 øre om dagen. Og så har ministeren helt bevidst undladt at hjælpe de mennesker, der er dårligst stillet i forhold til den her lovgivning, nemlig de mennesker, der er på dimittendsatsen. De skal ingen regulering have.

Jeg må sige, at det er yderst skuffende med denne, skal vi kalde det floplyrik, regeringen indleder sit forslag med, når man ser, hvad det drejer sig om. Det er et overordentlig beskedent skridt i den rigtige retning, men vi finder, at dette skridt er for beskedent.

[Kaj Poulsen]

Socialdemokratiet har til folketinget indleveret et forslag, som går ud på, at satserne skal reguleres med 5 pct. Vi vil i arbejdsmarkedsudvalget samkøre de forslag, og vi håber på, at vi kan få en samtidig behandling ved anden behandling af de her forslag, således at vi kan få folketingets stilling til, hvad det her drejer sig om.

Vi håber, at den voldsomt bedre indtjening, finansministeren nu lige har stået og fortalt os at vi har haft i dette land, kan smitte lidt af på dem, der er dårligst stillede i vores samfund, nemlig de arbejdsløse og dem på efterløn. Vi finder det, ministeren her har lagt op til, for beskedent, og vi håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan forbedre det her forslag, således at vi kan få en rimelig regulering af dagpengesatsen og efterlønsatsen ud af det her.

Jette Thomsen (KF):

Vi ved, at regeringen i efteråret 1982 gennemførte en suspension af den automatiske reguleringsordning inden for arbejdsløshedsforsikringen, der gælder indtil 1. april 1985. Da det nu har vist sig, at regeringens genopretningspolitik går den rette vej, er arbejdsministeren kommet med et forslag, som tilgodeser de medlemmer af arbejdsløshedsforsikringen, som er økonomisk dårligst stillet. Det drejer sig om 2 grupper, dels de efterlønsmodtagere, som er overgået til efterløn efter 1. januar 1983, og hvis efterløn er mindre end det højeste dagpengebeløb, og som ikke har mulighed for at få dette beløb reguleret, dels de ledige medlemmer, hvis dagpenge ligger under det højeste dagpengebeløb, og som ikke gennem en beskæftigelsesperiode har kunnet tilpasse deres dagpengesats til den almindelige lønudvikling.

Forslaget går nærmere ud på, at disse grupper tillægges 45 kr. pr. uge her fra 1. april 1984 og 45 kr. fra 1. oktober 1984, hvis de ikke inden for 12 måneder forud for henholdsvis den 1. april og 1. oktober har fået foretaget beregning af deres dagpenge eller efterløn. Reguleringsordningen løber frem til 1. april 1985, hvorefter nye regler om arbejdsløshedsdagpenge og efterløn skal træde i kraft.

Det konservative folkeparti vil gerne anbefale dette forslag til en hurtig og velvillig be-

handling i udvalget, og derfor kan vi støtte arbejdsministerens forslag.

Hanne Severinsen (V):

I venstre kan vi med samme begrundelse tilslutte os det foreliggende lovforslag.

Jeg vil godt sige til hr. Kaj Poulsen, at det måske nok er et lille skridt, og det er måske nok en lille regulering, og det er da meget muligt, at under en socialdemokratisk regering havde man fået en meget højere regulering, men så havde man så sandelig også fået en endnu højere inflation. Det, man skal sammenholde det med, er, at der nok er tale om en lille regulering, men til gengæld er priserne ikke steget så meget i den samme periode, som de plejede at gøre under de socialdemokratiske regeringer. Derfor tror jeg såmænd, at det samlede resultat er ganske godt, selv om man selvfølgelig godt kunne have ønsket, at vi var så rige, at det kunne være endnu bedre, eller allerhelst at vi ikke havde brug for alt det her med laveste sats, fordi vi havde fået mere beskæftigelse i gang.

Jeg kan anbefale på venstres vegne, at man stemmer for lovforslaget.

Ole Henriksen (SF):

Efter at der nu har været skåret meget dybt i A-kassereguleringerne fra efteråret 1982, kan vi se, at regeringen finder det nødvendigt at sætte et mindre plaster på såret. Vi synes nu, det har en størrelse, som næppe dækker det halve af det snit, der er lagt. Det er en gammel taktik, at man først skærer meget dybt, og så kommer man som den barmhjertige samaritan og lapper lidt på det og viser sin sociale indstilling til de svageste grupper.

Vi synes altså, at dette plaster her er for lille, og jeg forstår faktisk ikke, at den konservative ordfører tør tage ordet »genopretning« i sin mund, når man herfra remser op, hvad der nu skal gøres. Det er da muligt, at det er genopretning set med den borgerlige regerings øjne, men det er altså ikke genopretning set med SFs øjne. Vi vil selvfølgelig i udvalget komme med de nødvendige ændringsforslag, som kan løse nogle af de problemer, også nogle, der kan løse problemerne for dem, som ikke er omfattet af det her, og

[Ole Henriksen]

som hr. Kaj Poulsen sagde er de vitterligt svageste i samfundet.

Siden man skar så dybt i efteråret 1982, har de arbejdsløse, altså de, der har været i forbindelse med A-kasserne, fuldtidsledige, efterlønsmodtagere osv., faktisk mistet et sted mellem 3.000 og 4.000 kr. i understøttelse. Derfor synes vi, at det er ude af proportion at komme og sige, at nu skal de altså have 45 kr. mere om ugen. Det er klart, at der har været et enormt reallønsfald for netop disse svage grupper, og vi mener, at det er nødvendigt ved ændringsforslag og udvalgsarbejde at forsøge at hjælpe disse grupper med at få indhentet det enorme efterslæb, der har været.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne udtale, at vi i hvert fald er positivt indstillet over for forslaget, der jo dog, som det blev sagt, indeholder beskedne skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det, der får mig til at tage ordet, er, at både fru Jette Thomsen og nu også hr. Ole Henriksen kommer med den fejlagtige oplysning, at der skulle være tale om, at de ledige får 45 kr. om ugen. Det er ikke tilfældet. Det er på beregningsgrundlaget, de får de 45 kr.; det vil sige, at beløbet, der udbetales til de ledige, bliver omkring 39 kr.

Jeg synes også, det hører med til historien, at det ikke er alle ledige, der får det. Der kommer nogle tilfældigheder ind, således at det kun, hvis ministerens beregninger er rigtige – det må vi vel gå ud fra – er hver femte ledige, der får det. Godgørenheden er altså til at tage og føle på, hvad det her angår.

Dohrmann (FP):

Alt for høje offentlige udgifter, et skattetryk, der kvæler ethvert initiativ, et paragrafrytteri, som afholder selv de mest energiske fra at starte noget op, har desværre bevirket, at Danmark i dag har over 300.000 arbejdsløse.

Det lyder meget rørende at høre f.eks. den socialdemokratiske ordfører stå heroppe og jamre over, at man giver de arbejdsløse en

uanstændig behandling, al den stund socialdemokratiet har haft en væsentlig indflydelse i de sidste mange, mange år. Jeg ved udmærket godt, at det ikke er socialdemokratiet alene. De fleste af regeringspartierne er såmænd lige gode om det. De har da i hvert fald medvirket til, at langt de fleste af de tåbelige love, alle de udgiftkrævende love, også foregelsen af skattetrykket, kunne vedtages her i folketinget. Det er altså situationen.

Folketingets indsats i de sidste mange år har bevirket, at Danmark har så mange arbejdsløse, og derfor vil det være meget mere naturligt, at folketinget i stedet for at beskæftige sig med udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse, som samfundet ingenting får for, diskuterer, hvordan man får nogle flere folk sat i gang. Men vel, indtil der viser sig et flertal for at få ændret erhvervslivets vilkår, så det igen kan betale sig at sætte nogle ting i sving, få nogle folk sat i arbejde, må samfundet selvfølgelig betale en rimelig understøttelse til de mennesker, der ikke er for at give op.

Vi ser med sympati på det her forslag. Det er en del af en aftale, vi har indgået. Vi har lovet at støtte det, og det gør vi selvfølgelig. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg ser med sympati på, at det kun omfatter dem, der får udbetalt den laveste understøttelse, idet vi må tænke på, at der også er udgifter forbundet med at have et job. De folk, der skal møde på arbejde hver eneste dag, har udgifter, som de arbejdsløse ikke har. Dermed være ikke sagt, at jeg på nogen måde misunder dem, der ikke kan få arbejde. Men vi skal passe på, at vi ikke kommer derhen, at det er mere givtigt at blive hjemme. Inspiration til at tage et stykke arbejde skal der være.

Som sagt er det vigtigste, folketinget har at foretage sig, at få ophævet nogle af de tåbelige restriktioner, der i dag ligger på erhvervslivet, på hele vores produktionsapparat, således at alle kan komme i gang.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal beklage, at jeg kom til at sige 45 kr. om ugen før, det er klart, det er jo ikke så mange penge. Jeg havde noteret op på mit papir, at det er et mindre beløb, men hele vejen igennem bemærkningerne står der jo nævnt 45 kr. Til ære for pressen burde det

[Ole Henriksen]

vel oplyses, at det er et mindre beløb, det handler om, nemlig 39-40 kr. Men det siger selvfølgelig også noget, at man med et sådant lovforslag er i stand til at manipulere sig igennem med et større beløb, end det i virkeligheden er tilfældet. Jeg beklager min fejltagelse.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

De anførte reguleringer er som at kaste peanuts for elefanter. De er helt utilstrækkelige.

Første del af forslaget går ud på, at dagpengesatsen skal forhøjes med omkring 6 kr., hvis man vel at mærke ligger under maksimumssatsen. Anden del går ud på en forhøjelse af samme størrelsesorden – eller jeg skulle måske sige: mangel på størrelse – den 1. oktober 1984. Men forslaget gælder, som det tidligere er blevet sagt, ikke medlemmer på dimittendsats. De skal stadig væk gå på sats 266 kr. Forslaget gælder som sagt heller ikke medlemmer på maksimumssats. Forslaget gælder heller ikke medlemmer, hvis arbejdsforhold sluttede senere end den 31. marts, henholdsvis 30. september 1983. Det vil sige, at et medlem, der blev arbejdsløs den 31. oktober 1983 og ikke siden har haft arbejde af 13 ugers uafbrudt varighed, ikke kan få regulering. Og endelig gælder forslaget ikke medlemmer, som gik på efterløn før den 2. januar 1983.

Der er altså mange, der ikke får glæde af denne regulering. Man kan spørge: hvem får overhovedet glæde af den? Ministeren siger, at merudgifterne skønmæssigt vil andrage 100 mill. kr. Så kan man teoretisk regne sig frem til, at det må blive hver femte.

Jeg vil i denne sammenhæng sige, at det er nok så interessant at se på, hvad dagpengesatserne ville have været, hvis dyrtids- og taktreguleringen ikke var blevet suspenderet. Laver man det regnestykke, kommer man frem til nogle helt andre tal, som sætter mangelfuldheden i relief. Maksimumssatsen var pr. 1. oktober 1982 335 kr. Det er den stadig væk. Den ville i dag have været 365 kr. Det vil sige, at man i perioden 1. april 1983 til 1. april 1984 har mistet 4.680 kr.

Hvis vi tager en deltidforsikret, så var satsen 223 kr. pr. 1. oktober 1982. Det er den stadig væk. Den ville have været 243 kr. pr. 1. april 1984, det vil sige et tab på 3.276 kr.

Hvis man tager en af dem, der vil få glæde af det, en arbejdsløs, der har en individuel sats på eksempelvis 300 kr., så kan man fortsætte regnestykket. Vedkommende får efter regeringens forslag omkring 306 kr., men ville efter de tidligere reguleringsbestemmelser have fået 322 kr.

Jeg vil slutte med de nyuddannede. Regeringen siger, at de, der har det hårdest, skal have. Pr. 1. oktober 1982 var deres sats 266 kr. Det er den stadig væk. Hvis den var blevet reguleret, ville den have været 297 kr. Det vil sige, at den gruppe, der har mistet 4.836 kr. i perioden, den gruppe, der får den laveste dagpengesats, den gruppe, der har mistet mest, totalt er holdt uden for reguleringen. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren: hvad er den dybere filosofi bag det?

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg kan tilsikre ministeren både kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes støtte til det fremsatte forslag. Begge partier kan fuldt ud tilslutte sig, at de medlemmer af arbejdsløshedsforsikringen, der er økonomisk dårligst stillede, får en forbedring af deres vilkår.

Svend Auken (S):

Jeg kan desværre ikke udtale mig på en række partiers vegne, men jeg har mulighed for at stille spørgsmål til en række partier.

Nu har man hørt venstres ordfører, de konservatives ordfører og senest kristeligt folkepartis ordfører stå her og sige, at dette forslag støtter de, fordi det hjælper de aller dårligst stillede inden for arbejdsløshedsforsikringen. Det må bero på en fejllæsning af forslaget eller også en trykfejl i forslaget, at der ikke er taget hensyn til den aller dårligst stillede gruppe.

Som også VS' ordfører var inde på det før, er satsen for nyuddannede fortsat 266 kr. eller 1.596 kr. om ugen. Hvis man skal tro samtlige de borgerlige ordførere, der har haft ordet, vil de være med til at hjælpe denne gruppe, og derfor er spørgsmålet – ikke blot til arbejdsministeren, som VS' ordfører rejste det over for – til samtlige borgerlige ordførere: vil man være indstillet på at støtte et ændringsforslag under udvalgsarbejdet, der hjælper dem, der har den allerlaveste understøttelsessats?

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal starte med at takke hr. Kaj Poulsen, som synes, at jeg er så god. Det er jo da altid rart, at der er nogen, der kan se det.

Da man i sin tid fra regeringens side fremsatte dette lovforslag, var det tanken, at man skulle suspendere enhver form for regulering af dagpengene. Man gjorde dog dengang én undtagelse, idet man sagde, at de personer, der inden den 1. januar 1983 var gået på efterløn i tillid til, at der var en regulering, gav man den regulering, vi foreslår nu, nemlig en ændring af beregningsgrundlaget på 45 kr. Det var vi sådan set indstillet på skulle køre igennem til 1. april 1985.

Nu har vi imidlertid foreslået en mere omfattende regulering, fordi vi finder, at meget af vores politik er lykkedes. Vi finder også, at det er rigtigt, når man ser på, at vi har fået inflationen ned og andre ting. Vi har kunnet se, at der har været nogle grupper, som måske har været værre stillet end andre. Det er for det første de efterlønsmodtagere, der ikke har haft nogen form for regulering; de har jo permanent – i hvert fald hvis de bliver på efterlønnen – forladt arbejdsmarkedet, og de har ikke haft nogen som helst mulighed for regulering.

For mange af dem, der er arbejdsløse, gælder det, at de måske er arbejdsløse i en kortere periode, så kommer de i arbejde, og så bliver de måske arbejdsløse igen. Det vil sige, at de får andel i den lønstigning, der dog alligevel har været, og dermed får de også, når og hvis de bliver arbejdsløse igen, beregnet deres dagpenge på et højere grundlag end i første omgang.

Men der findes altså også mennesker, som er mere eller mindre langtidsledige, og der findes mennesker, som ikke har haft mulighed for at få ændret deres beregningsgrundlag inden for et år, fordi de ikke har været i arbejde i denne periode. Denne gruppe har vi også ønsket at medtage, således at de også får en regulering, som svarer til den, regeringen har foreslået for efterlønsmodtagere.

Jeg kan sige til fru Elisabeth Bruun Olesen og til hr. Svend Auken, som jo optræder i denne sammenhæng som anden ordfører eller stedfortræder for hr. Kaj Poulsen ... (Svend Auken: Privatist!) – eller som privatist, at man kunne jo rette spørgsmålet til socialdemokratiet og spørge: hvad er det, I

vil? Socialdemokratiet vil hellere have, at man får en 5 pct.s forhøjelse af alle satserne, og vil komme med forslag om dette, fordi man mener, at det er et bedre forslag. Det mener regeringen ikke, for regeringen mener faktisk, at vi fortsat skal holde igen med væksten af de offentlige udgifter, og at når vi skal foretage en regulering, så skal vi gøre det på de områder, hvor der efter regeringens opfattelse er mest behov for det, og det er der for de to grupper, som jeg her har nævnt, og som er omfattet af lovforslaget.

Hanne Severinsen (V):

I tilslutning til det, arbejdsministeren netop har nævnt, vil jeg da også sige, at man kan jo sammenligne med så mange. Man kan jo sige, at de, der er på dimittendsats, kommer lige fra Ungdommens Uddannelsesfond eller andre dårlige ordninger, og det kan man måske også have ondt af. De er måske endnu svagere stillet. Vi fik at vide alt det, som de arbejdsløse ville have fået, hvis man ikke havde lavet det indgreb for snart halvandet år siden. Her kunne man igen sammenligne og spørge: Var det meningen, at de skulle tjene mere end de lavestlønnede på arbejdsmarkedet? Det var da vel ikke meningen. Jeg synes i det hele taget, at vi, netop som arbejdsministeren siger, skal koncentrere os. Vi har få midler at gøre godt med, og vi må prøve at målrette dem til netop de områder, regeringen her har peget på.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil altid gerne kende dybden, omfanget og størrelsen af venstres sociale forståelse. Derfor vil jeg gerne spørge – hvis venstres synspunkt er, at man skal bruge pengene dér, hvor folk er dårligst stilled – hvorfor venstre så ikke vil være med til at regulere de allerlaveste satser i arbejdsløshedslovgivningen. Det er ikke kun – vil jeg gerne understrege – satsen for de nyuddannede, det er også 80 pct.s og 70 pct.s satsen for efterlønsmodtagerne. Hverken satsen for de nyuddannede, altså folk, der skal leve for godt 80.000 kr., eller efterløns-satsen på de 80 pct., som også er ca. 80.000 kr., eller satsen på de 70 pct., som altså er omkring 70.000 kr., vil man være med til at regulere.

[Svend Auken]

En ting er, at man ikke vil være med til at give samtlige arbejdsløse og efterlønsmodtagere en indtægtsudvikling svarende til den for dem, der er i arbejde. Det forstår jeg godt, det er klar konservativ – havde jeg nær sagt – snak, men når man ønsker at hjælpe de svageste, hvorfor vil man så ikke hjælpe dem helt nede i bunden af systemet? Hvis der er et svar på det spørgsmål, vil det sikkert interessere andre end mig at få det.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg foreslår, at vi fortsætter i arbejdsmarkedsudvalget med at finde ud af, hvem der er de svageste her i samfundet. Det kan i høj grad diskuteres.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu er jeg jo næsten lige kommet i folketinget, og jeg har måske ikke rigtig lært at tænke christiansborgsk endnu, eller hvordan man skal udtrykke det, men når man snakker om de svageste, så må det da være dem, der har den allerlaveste sats. 266 kr. er dimittendsatsen, og det er en meget lav sats. Hvorfor skal den holdes helt udenfor, hvorfor skal den ikke reguleres? Arbejdsministeren startede med at nævne mit og hr. Svend Aukens navn, men arbejdsministeren svarede ikke.

Dohrmann (FP):

Uanset om man er ny eller gammel på Christiansborg, så er der i hvert fald én ting, man ikke skal prøve på at gøre – som hr. Svend Auken og VS' ordfører gør – nemlig at splitte befolkningen op i forskellige grupper. Det lyder da meget sympatisk, når hr. Svend Auken står heroppe og taler om dem med den laveste understøttelse, men jeg vil godt vende spørgsmålet om og spørge: hvad vil hr. Svend Auken og socialdemokratiet gøre for den lille købmand, som måske tjener 40.000 kr. om året? Hvad vil socialdemokratiet gøre for den lille husmand, der tjener 30.000 kr. om året? Der var ingen problemer, hvis man havde en stor sæk penge at dele ud af, herregud, så kunne man jo bare strø nogle godbidder ud. Men sandheden er jo, at

penge er der ingen af, og derfor må man forsøge at holde igen, hvor det er muligt.

Jeg mener selvfølgelig også, at både de, der er gået på efterløn, og de, der er arbejdsløse, skal have nogle rimelige vilkår at leve under, det er da klart, men det er forkert at begynde på den måde at splitte folk op og sige, at de, der er arbejdsløse, kun har eksempelvis 70.000 kr. om året, når vi virkelig har grupper af selvstændige og andre – også af andre – som må leve for en væsentlig mindre indtægt.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan næsten følge hr. Dohrmann op. Det går bedre økonomisk, men det går ikke godt nok endnu, og derfor er der altså behov for, at man stadig væk tænker over, hvor man bruger sine penge.

Nu kommer regeringen altså her og foreslår, at man skal lave en regulering på 90 mill. kr. Jeg synes faktisk, det er noget positivt, at man giver en regulering til nogle af grupperne. Så spørger hr. Svend Auken: ja men hvorfor tager man så ikke f.eks. folk på lavere satser med, og hvorfor tager man ikke folk på dimittendsatser med? Jeg er såmænd sikker på, at hvis vi havde taget de satser med, så ville hr. Svend Aukens næste spørgsmål være: hvorfor støtter vi så ikke socialdemokratiets forslag om, at alle skal have en 5 pct.s regulering? Og hvis vi så sagde: ja, men det er et mægtig godt forslag, det støtter vi, så er jeg sikker på, hr. Svend Auken ville komme med et forslag om en 10 pct.s regulering. På den måde kunne det blive en endeløs kagbang.

Med hensyn til dimittenderne kan man diskutere i al evighed eller i hvert fald meget længe, hvem der egentlig er hårdest ramt, men hvis man er, jeg var lige ved at sige et almindeligt menneske, hvis man får dagpenge som almindelig lønmodtager, så er der jo nogle krav om, at man skal være medlem af en A-kasse i et år, at man skal opfylde visse beskæftigelseskrav, 26 ugers reglen, og så går der altså et år, før man kan få dagpenge, efter at man har meldt sig ind i en A-kasse. Der er dog en særlig favorabel ordning for dimittender eller nyuddannede folk, der har gennemgået en uddannelse på over 18 måneder. De kan få dagpenge, når der er gået en måned, efter at de har afsluttet deres eksa-

[Arbejdsministeren]

men. Det må man sige er en fortrinsstilling i forhold til de mennesker, der har haft en tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning)

Svend Auken (S):

Der kan ikke være tvivl om socialdemokratiets holdning. Vores holdning er, at folk, der er ledige eller er syge eller er gået på efterløn, skal have hverken mere eller mindre i indtægtsudvikling end den øvrige befolkning. Det er vores almindelige princip. Det vil man ikke være med til. Det får vi en debat om ved en senere lejlighed. Det, jeg anholder, er, når fru Hanne Severinsen og de øvrige borgerlige ordførere inklusive arbejdsministeren står heroppe og siger, at i det mindste vil man hjælpe dem, der er allerdårligst stillet – konfronteret med den kendsgerning, at man ikke giver en krone til dem, der har de allerlaveste satser, men alene siger, at det er drilleri, det er forsøg på at dele befolkningen op, og det kan vi i øvrigt tale videre om i arbejdsmarkedsudvalget. Realiteten er, at de borgerlige partier ikke vil hjælpe dem, der er allerdårligst stillet, og det er der ingen anden forklaring på, end at det ønsker man ikke. Jeg har ikke hørt ét eneste argument.

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at det var en socialdemokratisk regering, der mod fremskridtspartiets stemmer indførte en adgang for den lille købmand og alle andre selvstændige erhvervsdrivende i dette land til at lade sig arbejdsløshedsforsikre på lige fod med lønmodtagerne, så kom ikke her og tal om dårlige forhold for små selvstændige erhvervsdrivende! Det var hr. Glistrups og hr. Dohrmanns parti, der mere end noget andet bekæmpede de selvstændiges muligheder for at blive ligebehandlet i forhold til lønmodtagerne.

Lad os til sidst tage et konkret eksempel, som ikke drejer sig om nyuddannede. Lad os tage den langtidsledige arbejdsmand, som kommer på efterløn i april 1983, altså for et år siden, og som ikke er gift med én, der er på arbejdsmarkedet. Vedkommende er afskåret fra at få ydelser i henhold til den sociale pensionslovgivning. Vedkommende skal leve for 80.000 kr. og får ikke en krone i regulering ved dette forslag. Jeg synes, det er groft. Jeg synes, det er uanstændigt, og jeg synes i hvert fald, at man burde yde os den retfær-

dighed, at man ikke så påberåbte sig, at man havde hjulpet de svageste.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare gentage, at det er jo et spørgsmål om, hvem der er de svageste, men dette forslag drejer sig om det egentlige arbejdsmarked, hvor man tager dem, der er de svagest stillede på det egentlige arbejdsmarked.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Vi mener fra regeringens side, at vores genopretningspolitik skal fastholdes. Derfor mener vi også, at vi nøje må vurdere, hvad det er for nogle grupper vi nu vil give en regulering. Da jeg hørte begyndelsen af hr. Svend Aukens indlæg, ville jeg have spurgt hr. Svend Auken, hvis han nu skulle vælge, om han ville foretrække at give noget til dimittenderne fremfor at give noget til efterlønsmodtagere eller dem, der ikke har mulighed for at få ændret deres beregningsgrundlag inden for et år. Men så sluttede hr. Svend Auken med at sige, at han syntes, det var groft – det var den vending, der blev anvendt – at en efterlønsmodtager måtte nøjes med at få 80.000 kr. Hertil vil jeg sige: når den efterlønsmodtager går over på folkepension, hvad får så han eller hun?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 3:

Indenrigsministerens redegørelse af 17. februar 1984 om rigshospitalets fysiske rammer.

(Anmeldt 17/2 84. Redegørelsen givet 17/2 84. Beslutning om forhandling 17/2 84).